

אור דוד

פרשת שבוע	כניסת שבת			יציאת שבת			גיליון מספר	מוקדש לע"נ הבה"ח דוד צברדלינג ז"ל בן שלמה זלמן ושושנה נעמי הי"ו
	ירושלים	יבנה	מצפה רמון	ירושלים	יבנה	מצפה רמון		
ויחי	16:17	16:34	16:32	17:32	17:34	17:36	81	

אורות הפרשה – הרב נאור מאיר גנון שליט"א.

"ישימך אלוקים כאפרים ומנשה". בברכה זו של יעקב מברכים האב את בניו כל שבת. רש"י מסביר שמאפרים יוצא יהושע בן נון וממנשה גדעון, לכן למרות שאפרים הקטן הקדימו יעקב שכן יהושע היה גדול מגדעון שקיבל התורה ממשה והעמיד השמש בגבעון. הרב חיד"א כותב פירוש נוסף שאפרים היה לומד עם סביו יעקב תורה ואילו מנשה זכה להיות גיבור. מברך יעקב את הבנים שיגדלו בתורה ויהיו גם גיבורים אבל צריך לדעת שתלמוד תורה גדול יותר. רבי שלמה קרליבך זצ"ל בשם הרבי מאיז'ביצא שמנשה מלשון נשייה, שכחה ואפרים מלשון לפרות, להיזכר בא לרמז על תיקון האדם. כדי לחזור בתשובה על האדם בהתחלה מוטל לשכוח את חטאיו. אם הוא יזכר בהם בהתחלה הוא יתיאש ולא יתקדם. בסוף לאחר שהתקדם וחזר בתשובה הוא חייב לזכור. יעקב הקדים את אפרים להראות לנו את התהליך כפי שנראה בסוף. לאחר התשובה שאדם נזכר במה שעשה אבל זה כבר לא מייאש אותו. חזק ונתחזק! אוהב אתכם! שבת שלום :-)

דבר בעיתו מה טוב – מאורעות התנ"ך בתאריך היומי, על פי ספרו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

י"ב טבת: א בַּשָּׁנָה הָעֲשִׂירִית בְּעֶשְׂרֵי בָשָׁנִים עָשָׂר לַחֲדָשׁ הָיָה דָּבָר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: ב בֶּן אָדָם שִׁים פָּנֶיךָ עַל פְּרֵעָה מֶלֶךְ מִצְרַיִם וְהִנָּבֵא עָלָיו וְעַל מִצְרַיִם כֻּלָּה: ג דָּבָר וְאָמַרְתָּ כֹה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי עָלֶיךָ פְּרֵעָה מֶלֶךְ מִצְרַיִם הַתֵּנִים הַגְּדֹלִים הָרַבִּץ בְּתוֹךְ יֹאכִיזְבֵּד אֲשֶׁר אָמַר לִי יֹאכִיזְבֵּד וְאֲנִי עָשִׂיתִנִּי: ד וְנָתַתִּי כְּתִיב חַיִּים חַיִּים בְּלִטְיָיִךְ וְהִדְבַקְתִּי דָגְתִּי יֹאכִיזְבֵּד בְּקִשְׁקִשְׁתֶּיךָ וְהַעֲלִיתִיךָ מִתּוֹךְ יֹאכִיזְבֵּד וְאֵת כָּל דָּגְתִּי יֹאכִיזְבֵּד בְּקִשְׁקִשְׁתֶּיךָ תִּדְבַּק: ה וְנִטְשְׁתִּיךָ הַמִּדְבָּרָה אֹתָךְ וְאֵת כָּל דָּגְתִּי יֹאכִיזְבֵּד עַל פְּנֵי הַשָּׂדֶה תִּפּוֹל לֹא תֵאָסֵף וְלֹא תִקְבָּץ לַחֲיַת הָאָרֶץ וְלַעוֹף הַשָּׁמַיִם נָתַתִּיךָ לָאֲכֹלָה: ו וַיָּדְעוּ כָּל יֹשְׁבֵי מִצְרַיִם כִּי אֲנִי יְהוָה יַעַן הָיוּתֶם מְשַׁעֲנֵת קִנָּה לְבֵית יִשְׂרָאֵל: ז בְּתַפְשָׁם בָּךְ כְּתִיב בַּכֹּפֶר בְּכַף תִּרְוֹץ וּבִקְעֻתָּ לָהֶם כָּל כֶּתֶף וּבְהִשָּׁעָנָם עָלֶיךָ תִּשָּׁבֵר וְהַעֲמַדְתָּ לָהֶם כָּל מִתְּנָיִם: ח לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי מֵבִיא עָלֶיךָ חֶרֶב וְהִכַּרְתִּי מִמֶּךָ אָדָם וּבְהִמָּה: ט וְהִיָּתָה אֶרֶץ מִצְרַיִם לְשִׁמְמָה וְחִרְבָּה וַיָּדְעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה יַעַן אָמַר יֹאכִיזְבֵּד לִי וְאֲנִי עָשִׂיתִי: י לָכֵן הִנְנִי אֹלֶיךָ וְאֵל יֹאכִיזְבֵּד וְנָתַתִּי אֶת אֶרֶץ מִצְרַיִם לְחִרְבוֹת חֶרֶב שִׁמְמָה מִמִּגְדַּל סוּנָה וְעַד גְּבוּל כּוּשׁ: יא לֹא תַעֲבֹר בָּהּ רֶגֶל אָדָם וְרֶגֶל בְּהֵמָה לֹא תַעֲבֹר בָּהּ וְלֹא תִשָּׁב אֲרֻבַּעִים שָׁנָה: יב וְנָתַתִּי אֶת אֶרֶץ מִצְרַיִם שִׁמְמָה בְּתוֹךְ אֲכָצוֹת נִשְׁמוֹת וְעִרְיָה בְּתוֹךְ עֵרִים מְחֻרְבוֹת תִּהְיֶינָה שִׁמְמָה אֲרֻבַּעִים שָׁנָה וְהַפְצִיתִי אֶת מִצְרַיִם בְּגוֹיִם וְזֵרִיתִים בְּאֲכָצוֹת: יג כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה מִקֵּץ אֲרֻבַּעִים שָׁנָה אֶקְבֹּץ אֶת מִצְרַיִם מִן הָעַמִּים אֲשֶׁר נִפְצְאוּ שָׁמָּה: יד וְשִׁבַּתִּי אֶת שְׁבוֹת מִצְרַיִם וְהִשְׁבַּתִּי אֹתָם אֶרֶץ פְּתוּרוֹס עַל אֶרֶץ מְכוּרְתָם וְהָיוּ שָׁם מִמְּלָכָה שְׁפֵלָה: טו מִן הַמַּמְלָכוֹת תִּהְיֶה שְׁפֵלָה וְלֹא תִתְנַשֵּׂא עוֹד עַל הַגּוֹיִם וְהַמַּעֲטוּתִים לְבִלְתִּי רָדוֹת בְּגוֹיִם: טז וְלֹא יִהְיֶה עוֹד לְבֵית יִשְׂרָאֵל לְמִבְטָח מִזְכִּיר עוֹן בְּפִנוּתָם אֲסָרִיהֶם וַיָּדְעוּ כִּי אֲנִי אֲדֹנָי יְהוִה:

(פסוק א)

(יחזקאל כט,א-טז)

הקדמה לספר הזוהר - רבי יהודה לייב הלוי אשלג זצוללה"ה.

ו) וכבר הורנו חז"ל (עי' ע"ח שער הכללים פ"א בתחילתו), שלא ברא הקב"ה את העולם אלא בכדי להנות לנבראיו. וכאן אנו צריכים להשים את עינינו וכל מחשבותינו, כי הוא סוף הכונה והמעשה של בריאת העולם. ויש להתבונן, כיון שמחשבת הבריאה היתה בכדי להנות לנבראיו, הרי הכרח הוא, שברא בנשמות מדת רצון גדולה עד מאד, לקבל את אשר חשב ליתן להן, שהרי מדת גדלו של כל תענוג וכל הנאה, מדודה במדת גדלו של הרצון לקבל אותו, עד שכל שהרצון לקבל גדול יותר, הנה בשיעור הזה מדת התענוג גדולה ביותר, וכל שהרצון לקבלו פחות יותר, הרי באותה המדה נפחת שיעור התענוג מהקבלה. הרי שמחשבת הבריאה בעצמה, מחייבת בהכרח לברוא בנשמות רצון לקבל בשיעור מופרז ביותר, המתאים למדת

התענוג הגדול, שכל יכלתו חשב לענג את הנשמות. כי התענוג הגדול והרצון לקבל הגדול עולים בקנה אחד.

עץ החיים - פירוש הסולם על הזוהר, ויחי דף רמ"ב ע"א.

תרמג) תיח בשעתא וכו' : בוא וראה בשעה שבא הלילה, הפתחים של מעלה נסתמים, וכלבים וחמורים שורים ומשוטטים בעולם, וניחן רשות למזיקים להשתית, וכל בני העולם ישנים במסותיהם, ונשמות הצדיקים עולות ומתעננות למעלה. כשנתעורר רוח צפון, ונחלק הלילה, התעוררות קדושה מתעוררת בעולם, ונתבאר בכמה מקומות.

תרמז) זכאה חולקיה וכו' : אשרי חלקו של אותו אדם שקם ממטתו באותה שעה, ועוסק בתורה, כיון שהוא פותח בתורה, כל אלו מיני מזיקים הרעים, מכניס אותם בנקבי תחום הגדול, ומכניע קליפת החמור ופוריד (ושרי דף רמ"ב ע"א) דף רמ"ב ע"ג) אשר שם.

תרמז) זכאה חולקיה וכו' : אשרי חלקו של אותו אדם שקם ממטתו באותה שעה, ועוסק בתורה, כיון שהוא פותח בתורה, כל אלו מיני מזיקים הרעים, מכניס אותם בנקבי תחום הגדול, ומכניע קליפת החמור ופוריד (ושרי דף רמ"ב ע"א) דף רמ"ב ע"ג)

תרמז) זכאה חולקיה וכו' : אשרי חלקו של אותו אדם שקם ממטתו באותה שעה, ועוסק בתורה, כיון שהוא פותח בתורה, כל אלו מיני מזיקים הרעים, מכניס אותם בנקבי תחום הגדול, ומכניע קליפת החמור ופוריד (ושרי דף רמ"ב ע"א) דף רמ"ב ע"ג)

אביעה חידות מני קדם

חידון לפרשת "איש" (שופטים פרקים יז-כא) מקבילה ל-ויחי על פי חיבורו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

ד. איזה שבט מבקש גחלה
כי גחלתם לא היתה גדולה

א. מאיזה הר היה מיכיהו
שכל עובדי דרכים הכירוהו

ה. כיצד ביקש אבי הגערה
שישארו אצלו, בלשון בקשה

ב. מה אמרה למיכה אמו
לאחר שהחזיר את הכסף שלקחו

ו. איך כתוב שביום החמישי התעכבו
למרות שללכת הם רצו

ג. עד איזה יום היו הכהנים
עבודה זרה בדן עובדים

לתגובות, הקדשות והערות: or.david.way@gmail.com

פתרונות לגליון הקודם ארבעים, בן, גדי עזים, דני, הבחורים, ותישר

מוקדש להצלחת: עדי בת שושנה נעמי, נאור מאיר בן אסתר ורעייתו, אוריאל בן אלישבע חפצי ורעייתו, ניצן בן אילנה, אריאלה אילת בת אילנה, לרפואת חיים דב בן ציפורה.

לקבלת העלון בדוא"ל נא לשלוח לכתובת: guy.zwerdling@gmail.com

שבת שלום